

Megnyílt a Táj- és Népkutató Központ kiállítása

(Saját tudósítónktól.) A Károlyi-palota udvarán le-
halmazok állanak, az udvarról nyíló egyik teremsorban
sikkalják a padlót, a falakra kifeszített kartonokra fel-
írásokat mázolnak — a
külsőségek nincsenek még
egészen készen, de a lényeg,
a kiállítás anyaga már
megtekinthei. Lehet már
nézni és főleg lehet már
okulni a látottakból.

A Táj- és Népkutató Köz-
pont kiállítása sajtóbemu-
tóján vagyunk. Délután lesz
a hivatalos megnyitás, a
kormány képviselőinek, elő-
kelőségek jelenlétében. Mint
tudjuk, az intézmény, amely-
nek a kiállításán vagyunk,
nemrégén létesült. De csak
a név új, az emberek, akik
benn vannak, akik a köz-
pontban dolgoznak, nem
most kezdik ezt a munkát.
A kiállítás nem az elmúlt
pár hét eredményét, ha-
nem három év, három küz-
delmes, munkás év eredmé-
nyét mutatja be. Az intéz-
ményt gróf Teleki Pál kul-
tusztiszt, Györfly Ist-
ván és Magyary Zoltán

egyetemi tanárok vezetik. Mindhárman régi tanul-
mányozói a magyar életnek. Az ő munkatársaik közül
indultak el az első falukutatók, Magyary professzor
volt a közigazgatás racionalizálásának kormánybiztosa
és mint ilyen annakidején, de azóta is szakadatlanul
tanulmányozta a magyar élet minden sejtjét átfogó
idegrendszert, a magyar közigazgatást. Három év mun-
kájának eredményét állítják most ki, a Táj- és Né-
pkutató Központ felállítását után néhány héttel.

Az első teremben kiállított anyagot *„föld és nép-
új agrárpolitika”* címmel csoportosították. A falakat
térképek borítják. Csonka-Magyarország hatalmas tér-
képén a különböző értékű jól, vagy rosszabbul termő
földeket tüntetik fel és nagyon tanulságos a határszé-
leket vizsgálni: a trianoni határ mindenfelé egybeesik
a jötermő fekete földet a rosszabbul termő földektől
elválasztó vonallal; a fekete föld természetesen a hatá-
ron túlra esik.

Köröskörül a polcokon itt lehet találni az egész
magyar szociográfiai irodalmat, falukutatók könyveit,
az első próbálkozástól a legújabb munkáig. A teremben
kiállított anyag mintha csak illusztrációja lenne ezek-
nek a munkáknak: adatok és adatok szemléltető
illusztrációk, térképek. Csak olvasni kell tudni rajtuk.
Össze kell hasonlítani az egyes térképeket. A föld minő-
ségét kimutató térképeket a birtok megoszlásával. A
dunántúli terjeszkedő németlakta falvak és a nagybir-
totktól körülzárt egykező magyar falu térképét kell
összehasonlítani.

Ez a kiállítás már első termében sem csak konsta-
tál — amit konstatál, azt adatok igazolják, állításai
tények — hanem programot is ad. Az agrárproletár,
földmunkás, gazdasági eseléd, egy-kétholdas birtokos
számára szociálpolitikai intézkedés kell. A következő
két kategória: a jövedelmét kiegészíteni kényszerülő
kibirtokos és a létminimum határán mozgó birtok:
ezeknek föld kell. A jómódú parasztnak örendelke-
zést kell adni, a zsiros parasztnak dekadens, egykező
osztálya ellen rendszabályokra van szükség, az 500 hol-
don felüli nagyüzemek szakmunkásokat igényelnek.

A következő terem rendkívül érdekes térképeken
a magyar kultúrtáj kialakulását mutatja be. Látjuk,
hogyan a lecsapolt vidékeken hogyan lett a halászból élő
lakosságból állattenyésztő, majd gabonatermelő paraszt.
Nagyon tanulságos ez a terem is.

Rendkívül érdekes az a teremsor, amely a kö-
zigazgatás és az ember viszonyát tanulmányozza. Ma-
gyary Zoltán professzor vezet végig ezen a részen, ő
a vezetője, lelke azoknak a mélyenjáró tanulmányok-
nak, helyszínen végzett vizsgálatoknak, amelyeknek
alapján az itt kiállított anyagot egybegyűjtötték.

Kiválasztottak egy járást az országban: a tatai já-
rást, amely különösen alkalmas tanulmányozásra, mivel
nemzetiségileg, vallásilag és foglalkozásilag vegyes. En-
nek a járásnak az adatait dolgozták fel térképeken és
grafikonokon. Minden adat, ami csak fontos lehet az ott
élő emberek élete szempontjából, fel van itt dolgozva.
Ismét rengeteg alkalom az összehasonlításra. Néha egy
egy feltűnőbb jelenség szinte kiált az összehasonlítás, a
magyarázat után. Egy-egy falu elesettségének, rossz

lunak nincs bekötő útja, féléven keresztül sártenger
veszi körül, lehetetlen a közlekedés, ez okozza a bajt;
vagy máskor: nincs egyetlen jóvizű kút, ezért a sok

Gróf Teleki Pál kultusztiszt megnyitja a Táj- és Népkutató
Központ kiállítását a Károlyi-palotában

betegség. A járásban van a bányahidai centrálé és mégis
a környéken csak hét községben van villanyvilágítás...

A tatai járás: *mintajáras* szociográfiai szempont-
ból. Ez az első lépés, három évig készültek el az adatok
feldolgozásával. Következő alkalommal más járásokban
nem fog már ennyi ideig tartani, a minta megvan,
már csak ez után kell menni. Az egész országban min-
den járást így fel kell dolgozni, minden főszolgabíró-
nak tudnia kell, látnia kell ezeket az adatokat, ame-

lyek döntöek az emberek életében. A mintajáráson ki-
vül a városi szociográfiát is bemutatja ez a teremsor.
Budapest középpontjától, az Eskü tértől a 20 kilométer-
nyire fekvő Nagytarcsáig mutatja be néhány szellemes
térkép a helységek külső városképét. Különböző színe-
zettel mutatják be az építkezést, az útburkolás külön-
böző tökéletességét és a városképre jellemző egyéb
adatokat. Ez a rész a magyar közigazgatástudományi
intézet városfelvételi munkájának a kiállítása. Egy
másik teremben a magyar pénztöket, a bankvilágot és
összeköttetéseit mutatják a grafikonok.

Megilletődve lépünk az utolsó terembe. A magyar
Felvidékre vonatkozó adatok, térképek vannak itt ki-
állítva. Gróf Teleki Pál kimutatásai. Azok a térképek,
amelyekkel a magyar delegáció Bécsben tárgyalt és
amelyekkel a magyar igazságot diadalra vitték. Objektív,
megdönthetetlen és megcáfolhatatlan adatok felsora-
koztatása ez a néhány szemléltető térkép. Ezekkel az
adatokkal, ilyen tárgyi tudással felszerelve győznie is
kellett a magyar álláspontnak. És az egész kiállításnak
egyetlen egy célja van: ezt a tárgyi tudást kell befelé,
az egész magyar élet területén megvalósítani.

Hétfőn délután ünnepélyes külsőségek között nyi-
totta meg a kiállítást gróf Teleki Pál kultusztiszt.
A megnyitáson jelen volt Stolpa József kultusz-
államtiszt, Putnoky Mór, a képviselőház háznapya,
Balogh Jenő ny. miniszter, Wälder Gyula, a Műegye-
tem rektora, Cholnoky Jenő és Gerevich Tibor profesz-
sorok és a Műegyetem és Tudományegyetem tanárai.
Gróf Teleki Pál kultusztiszt ismertette a táj- és
népkutatás jelentőségét, majd Györfly István és Ma-
gyary Zoltán professzorok szólaltak fel, ismertette a
kiállítást és létrejöttét, ami körül a három professzor
tanársegédek, tanítványainak, különösen Kiss Ist-
ván, Elek Péternek, Kovács Imrénének, Kovács Pé-
ternek, Matula Istvánnak és Vargha Istvánnak van-
nak nagy érdemei. (m. p.)

BŐVÜBBI I. ORÁNDI TUDOMÁNYOS
ÁLLAMTUDOMÁNYI ÉS FÉLÉNYI
BUDAPEST, V., LEVELEM TÉR 1-3.

Archaicum 94

PESTI NAPLÓ

1938 november 22

— A közoktatásügyi miniszter megnyitotta a táj- és népkutató kiállítást. Hétfőn délután 5 órakor ünnepélyes külsőségek között nyitotta meg Teleki Pál gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter az első táj- és népkutató kiállítást. A miniszter megnyitó beszédében utalt arra, hogy a táj- és népkutatóknak minden tudománnyal foglalkozniok kell, ha meg akarják ismerni a népet. A nép- és táj-kutatást az emberi élet minden ágára ki kell terjeszteni. Ezután Györfy István tanár a társadalmi osztályok közötti különbségekről beszélt.

FRISS UJSÁG

1938 november 22, kedd

UJSÁG

KEDD, 1938 NOVEMBER 22

Megnyilt a Táj- és Népkutató Központ kiállítása

Hétfőn délután előkelő közönség jelenlétében nyílt meg a Táj- és Népkutató Központ kiállítása a Székesfővárosi Képtárban. Ez az intézmény a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete alapján múlt hónapban létesült és máris nagy teljesítménnyel lép a közönség elé.

A kiállítást Teleki Pál gróf kultuszminiszter nyitotta meg. Azzal kezdte, hogy a kiállított anyagot legnagyobb mértékben az ifjúság hordta össze. A táj- és népkutatás jelentősége — úgy mond — a szintézisben van. Az érdeklődés az ilyen problémák iránt a legutóbbi években rendkívül megnövekedett. Ha valaki foglalkozni akar a nép életével és körülményeivel, akkor komolyan és alaposan kell azt tennie. Hangoztatta Teleki Pál gróf, hogy ha mélyen akarunk foglalkozni az ország népének problémáival, akkor egyetlen kérdést sem lehet elszigetelve tekinteni. Viszont mindegyiknek megvan a maga individualitása. Éppen ezért nem szabad általánosítani, mert például a Dunántúl nem lehet az Alföld szemével nézni, annak problémáit másként kell megoldani. Ezekbe a problémákba — mondotta végül a miniszter — bele kell mélyedni.

Az urisztály és a nép

Györfy István egyetemi tanár, mint a kiállítás másik vezető szervezője, rámutatott arra, hogy 1848-ban a jobbágyság felszabadulása után megszűnt az a családi viszony, amely addig volt a földesur és a jobbágy között; azóta ennek a két társadalmi rétegnek utódai folyton távolodtak egymástól és ma már olyan szakadék van az urisztály és a nép között, hogy ezen változtatni kell, mert különben a nemzet széthull alkotó elemeire. Ezt a szakadékot csak úgy tudjuk megszüntetni, ha keressük a néppel a szorosabb kapcsolatot és ha megismerni igyekszünk a bajokat, amelyeket orvosolni kell. Sajnos, a népismeret nálunk nagyon elhanyagolt tudomány volt. Ezen az állapoton változ-

tatni kell, alapos népismerettel kell megoldani a súlyos problémákat, amelyek a középosztályt és a népet egymástól elválasztották. Erre a célra alakult a Táj- és Népkutató Központ.

Végül Magyary Zoltán dr., a közigazgatási jog tanára mondott beszédet. A közigazgatásnak a néppel való viszonyát fejtegette. Rámutatott arra, hogy a vezetés alatt álló Közigazgatástudományi Intézet a legutóbbi években széleskörű tanulmányokat folytatott a közigazgatás és az emberek viszonyának a megismerésére.

A földművesnép tagozódása

Ezután a megjelentek végigsétáltak a kiállítási termeken, amelyeknek anyaga rendkívül érdekes tanulságokkal szolgált. Egy teremben például színes térképek egész sora feltűnteti Magyarország kisbirtokainak átlagos nagyságát országrészenként; a mezőgazdaság népsűrűségét; az agrárproletárok, cselédek, munkások és törpebirtokosok tagozódását stb. Egy színes térkép azt bizonyítja, hogy az agrárproletárok, cselédek, munkások és törpebirtokosok: a mezőgazdasági keresőknek nyolcvan, sőt még ennél is nagyobb százalékát érik például Gyöngyös vidékén, Szolnok körül, Budapesttől délre a Duna két partján, viszont negyven-ötven százalék között mozognak a Jászságban, Karcag tájékán és a Dunántúl nagyrészen.

Köröskörül a falra erősített polcokon falukutató irodalom vonul fel — közte Etelka kir. hercegnőnek a tanyavilágról írott híres doktori értekezése is; a bukaresti Gusti professzor román nyelvű kiadványai is képviselve vannak.

Egy színes táblázat valóságos agrárpolitikai programot is ad. Azt mondja ez a táblázat, hogy a régi időkben voltak nincstelenség és földművesproletárok, akik legjobb esetben hozzájutottak két hold földhöz, felszerelés nélkül. Voltak azután törpebirtokosok öt holdig terjedő birtokkal. Mit kaptak ezek? — kérdezi a

táblázat — és válaszol is rá: *hajójegyet Amerikába*. Egy további kategória volt a régi világban a középbirtokosoké, tehát azoké, akiknek birtoka 100—1000 holdig terjedt. Mit kaptak ezek? A táblázat szerint: *„Vármegyevezetést”*.

A nagytőke és a nagybirtok

Egy másik teremben hatalmas grafikon jelzi kilenc budapesti nagy pénzintézet érdekeltségét a hitel, kereskedelmi és ipari életben. Megismerjük ebből a tőke roppant elágazását. Megtudjuk tehát, hogy melyik nagybanknak milyen kisebb bankja, házipítő részvénytársasága, cukorgyára vagy szénbányája, stb. van. E kilenc között is a Kereskedelmi Banké és a Hitelbanké az érdekeltségek legszélesebbkörű hálózata. Mindjárt a megnyitáskor igen sok érdeklődő állt meg a koncentrált tőke hatalmát jelző grafikon előtt. A kilenc nagybankkal szemben ott van három arisztokrata család birtokviszonyairól kapunk felvilágosítást. Összesen 117.821 hold van a család birtokában — a legtöbb György hercege, 69.423 hold, míg Domonkos gróf — a kormánypárt ismert, fiatal tagja 3860 holdnak a gazdája.

A tatai járás

Igen nagy helyet foglal el a kiállításon a tatai járásról készített szociográfiai felvétel, amely kiterjed a járás minden egyes községe életének ugyszólván minden megnyilatkozására. Ez a páratlanul alapos munka a Közigazgatástudományi Intézet egyik legszebb teljesítménye. Kezdve attól, hogy mennyire hátráltatja egy községnek — jelen esetben Tatának — fejlődését a nagybirtok, egészen addig, hogy a nép anyagi elmaradottsága folytán milyen összezsufolva alszanak a házakban az iskolásgyermek, remekül szemléltető grafikonokon mindent megtalálhat itt az ember. Végül egy teremben a térképek egész sora főként a Felvidék néprajzi helyzetét tünteti fel, legnagyobb mértékben Teleki Pál gróf munkássága alapján.

Ez a kiállítás kétségkívül egyike a legérdekesebbeknek azok között, amelyeket a legutóbbi évek során láttunk.

A nép és a föld problémája egy szenzációs kiállításon

Kedd, 1938 november 22

Hétfőn délután nyitotta meg gróf Teleki Pál kultuszminiszter a Táj- és Népkutató Központ kiállítását az Egyetem-utcai Károlyi-palotában. Az intézmény októberben létesült és egybefoglalása azoknak a tudományos munkaszervezeteknek, amelyek

a magyar államra váró nemzeti feladatok sikeres megoldásának a tényekkel összhangban álló tudományos feltételeit dolgozzák ki.

Már több mint harminc év óta folytak ezek a munkálatok, amelyeknek megindítása gróf Teleki Pálnak, dr. Györfly István és dr. Magyary Zoltán egyetemi tanároknak nevéhez fűződik.

A megnyitón megjelent Stolpa József kultuszállamtitkár, Putnoky Móric, a kép-

viselőház házagnya, Balogh Jenő ny. miniszter, Wálder Gyula, a műegyetem rektora, valamint a Műegyetem és a Pázmány Péter Tudománykara és tanári kara csaknem teljes számban.

Gróf Teleki Pál néhány szóval megnyitotta a kiállítást, majd mint a kiállítás egyik rendezője, utalt a táj- és népkutatás jelentőségére és azt fejtegette, hogy ezt az emberi élet minden ágára ki kell terjeszteni. Györfly István a társadalmi osztályok közötti különbségről beszélt, míg Magyary Zoltán közigazgatási részét ismertette.

A kiállítás anyaga égetően aktuális. Azokat a problémákat öleli fel, amelyek a magyarságnak a legsúlyosabb és legéletbevágóbb kérdései: **a nép és a föld problémáját.**

Az első teremben a nép és a föld viszonya tárul a szemlélő elé. A Táj- és Népkutató Központ elkészítette a legrészletesebb birtoktérképet, amelyekről egyszeri látásra bárki megállapíthatja a nagybirtok-túltengés következményeit.

Ebből látható, hogy ahol a nagybirtok túlsúlyban van, ott a lakosságnak kétharmadrésze proletár.

Es ezen a vidékeken terjedt el az egyke-rendszer is.

De nemcsak a földkérdéssel, hanem az ingó-tőke kérdésével is foglalkozik a kiállítás. A kapitalizmusnak káros kinövéséi világosan kitűnnek.

A kartelpolitika és a bankpolitika leg-típusosabb bűneit tárják fel a grafikonok.

A Táj- és Népkutató Központ kutatásaiban azokat a módszereket alkalmazta, amely módszerekkel az utolsó teremben kiállított térképek és statisztikák visszaszerezték Magyarországnak a Felvidéket.

Itt vannak kiállítva a gróf Teleki Pál által készített és a bécsi tárgyaláson is tárgyalási alapul szolgáló térképek, amelyek közül az egyik Trianonban szerepelt.

Ezek a tudományos módszerek voltak azok, amelyek külpolitikai szempontból megszerezték a magyar igazság győzelmét és a revíziót.

e) **NÉPSZAVA**

1938 november 22, kedd

— A táj- és népkutató központ kiállítása. Hétfőn délután 5 órakor a Károlyi-palotában megnyílt a táj- és népkutató központ kiállítása. A kiállítás célja, hogy bemutassa, *milyen módon keresi ez a központ a választ az aktuális, főleg közigazgatási problémákra.* A kiállítás egyes csoportjai bemutatják a népet és a földet, az agrárélet reformjának vizsgálatait és bemutatják a magyar közgazdaságtudományi intézet városfelvételi munkáját. Gróf Teleki Pál néhány rövid szóval nyitotta meg a kiállítást és annak a reményének adott kifejezést, hogy ezt a maga nemében első és így úttörő kiállítást a közönség is szorgalmasan fogja látogatni, de különösen a magyar ifjúság, mert a kiállítást az ifjúság készítette az ifjúságnak, hogy abból komoly akarást tanuljon. Ezután, mint a kiállítás egyik rendezője, mint a műegyetem földrajzi tanszékének professzora beszélt Teleki Pál, utalt a táj- és népkutatás jelentőségére, amely iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg mostanában. Mindenki meg akarja ismerni a népet. A táj- és népkutatóknak minden tudománnyal foglalkozniok kell, hogy anyagukat összeállíthassák. A kiállítást, mint ilyet, mint közös munkát kell nézni. Azoknak, akik az ország kérdéseivel foglalkoznak, komolyan kell venniük ezt a munkát. Rá kell mutatni a problémák sokoldalúságára és arra, hogy melyik az a szintézis, amelyben mindent össze lehet fogni. A kultuszminiszter-professzor szavai után Györfly István, a kiállítás másik rendezője, végül Magyary Zoltán beszélt.

Archivum: 97

a)

A Táj- és Népkutató Intézet kiállítása megnyilt

Egyetlen nemzet se szorul rá a magyarnál inkább, hogy antheuszi mozdulattal a földjébe és népébe fogódzva keresse erejének megújítását. Ezt teszi a világháború után minden vérevesztett nemzet, fokozottan teszik a körülöttünk feltörekvő utódállamok, de leginkább minket sürget rá az idő. Jónéhány évvel ezelőtt, mikor hivatalos vezetőink még meglehetősen késedelmeskedtek, csak néhány fiatal író és szociológus indult meg a varázsvesszősök ösztöneivel a felfedezés utain. Vezetőik között volt mostani kultuszminiszterünk, gróf Teleki Pál is. Akkor még forradalmároknak tekintették legtöbbször és nem egynek törvényes eljárásokkal is ugyancsak megkeserítették a kenyerét, a társadalom hatalmasabb osztályai pedig a legkárhozatosabb bizalmatlansággal tekintett rájuk.

De az idő megérett. Ez év októberében maga Teleki Pál kultuszminiszter hivatalos szervezté formálta a Táj- és Népkutató Központot. És most, november 22-én ez a látszólag kezdő szervezet gazdag anyagú, kitűnően rendezett propaganda-kiállítással néz az érdeklődő nemzetlétársadalom elé, hogy ennek tanulságaiból hatalmas folytatás és mielőbb törvényhozás és nemzetépítés sarjadjon. Gróf Teleki Pálnak, mint egyetemi földrajztanárnak, Györfly István és Magyar Zoltán tanároknak tervetése alapján építették ki ezt a kiállítást, amelyet délután öt órakor nyitott meg gróf Teleki Pál, mint kultuszminiszter, a volt Károlyi-palotában nagyszámú tudományos előkelőségünk jelenlétében. Megismerjük a kiállításból, hogy a falukutatásnak eddig az volt a hiánya, hogy csak diagnózist tudott csinálni, de terápiára nem volt módja. A Táj- és Népkutató Központ kiállítása a ténymegállapításnak azokat a módszereit mutatja be, amelyek révén a közigazgatás pontos diagnózist állapíthat meg és ezután a megfelelő terápiát alkalmazhatja. A kiállítás hat teremben elhelyezett anyaga, bár sok kérdésben csak a legfőbb vonásokat tárja elénk, megdöbbentő alapossággal, szigorú pontossággal és ellentmondást nem tűrő tudományossággal tárja elénk a magyar föld, a magyar nép és a magyar táj összefüggéseit, kérdéseit és a logika megfellebbezhetetlen eszközei vonja le a tanulságokat.

A legérdekesebb termek közé tartozik, amelyben egy példának felvett járást, adatait dolgozták fel az adatgyűjtők. A legpontosabb térkének és kimutatások, grafikonok tüntetik fel a járásban a népesség, a birtok, a táj, a föld minősége, a kutak, az egészségügy, a villamoság elterjedése, a lakóházak anyaga, a lakóházak fedésé-

nek módja, az orvosi ellátottság, az iskolás gyermekek lakásviszonyai, a földadó, az adóteher viszonyait és megoszlását és ezzel a központ irányt kíván mutatni és metodikát alkotni az ország többi járásainak hasonló módon való feldolgozására.

E kiállítástermek megfellebbezhetetlen tanulsága, hogy a kisbirtok kétszerannyi embert tud eltartani, mint a nagybirtok, sőt kimutatja azt is, hogy a nagybirtokok felaprózása nem járt a föld hozamának csökkenésével, a népet pedig vagyonszűkülésben, adózóképességben és erkölcsi színvonalban mindig hatalmasan emelte. A földreform késlekedése nemzeti erőnek hanyatlását okozta, a földreform végrehajtása a nemzet összes erőit emelte. Ott áll a kiállítás egyik falán gróf Széchenyi Istvánnak látnoki nyilatkozata: *Ím nyillan azon vallást teszem, hogy hazánk előmenetele, felemelkedése legfőbb gátjai mi tehetősb birtokok vagyunk.* A kiállítás statisztikái rámutatnak arra is, hogy mennyi magyar föld van egy-egy család kezén. Így például az Esterházyak 393.000 holdat bírnak. És e kimutatás mellett áll gróf Esterházy Jánosnak, a felvidéki magyarság vezérének nyilatkozata, mely szerint 300 holdnál nagyobb birtok egy kézben nem szolgálja a magyar közösség érdekeit.

Beszélő és parancsoló kiállítás ez, reméljük kell, hogy beszédei és parancsai mielőbb át fogják alakítani történelmünket.

A kiállítás naponta reggel 9 órától este 7 óráig tekinthető meg.

Surányi-Unger professzor előadása Kielben

Vitéz Surányi-Unger Tivadar egyetemi tanár, a kielii egyetem világgazdasági intézetének meghívására szerdán, 23-án előadást tart Kielben. Előadásának címe: *Nemzeti és nemzetközi árpolitikai.* A kielii világgazdasági intézet már a világháború előtt jött létre és kiemelkedő gazdaságtudományi működése révén nemzetközi vonatkozásban vezető szerepet játszik.

Lázított a rendőr ellen, másfélévi börtön

Megírtuk, hogy Schusztter László 22 éves fodrászsegédet az ötös tanács hatósági közeg elleni erőszak büntette miatt *egyévi börtönre ítélte.* (Schusztter ez év nyarán egy Lehel-téri verekezés alkalmával a tömeget arra ingerelte, hogy verje agyon a rendőrt. Semmisségi panaszok folytán a Kúria elé került az ügy. A koronaügyész felszólalásában az ítélet súlyosbítását indítványozta és a Kúria végül is *másfélévi börtönre ítélte a fodrászsegédet.*